

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. ХАСКОВО, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТОШКА ИВ. ТОТЕВА

Членове: АННА ВЛ. ПЕТКОВА
ЙОНКО Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Ж.М. Д.
като разгледа докладваното от ТОШКА ИВ. ТОТЕВА Въззивно гражданско дело № 20235600500106 по описа за 2023 година

Производството е въззивно - по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

ВЪЗЗИВНИКЪТ – П. Т. З. е останал недоволен от Решение № 28 от 21.07.2022 год., постановено по гр.д. № 58 / 2022 год. по описа на Районен съд – Ивайловград, с което е отхвърлен предявения от него иск да се признае за установено по отношение на Община ***, че не дължи сумата от 98.81 лева, представляваща такса за битови отпадъци за 2022 год., поради погасяването ѝ чрез прихващане с вземането му от 894.20 лева срещу длъжника Кметство село ***, Община *** по изпълнително дело № 755 / 2020 год. по описа на ЧСИ Николета Кавакова, поради което го обжалва с молба решението да бъде отменено и вместо него въззивният съд постанови друго, с което уважи иска. Претендира присъждане на разноски.

ВЪЗЗИВАЕМИЯТ – ОБЩИНА *** – оспорва жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по делото пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба, подадена от П. Т. З. против Община ***, с искане да се признае за установено по отношение на ответника, че не дължи

сумата от 98.81 лева, представляваща такси за битови отпадъци за 2022 год., поради погасяването ѝ чрез прихващане със заявление – 9/рег.индекс: ФС – 16 – 263 – 15 от 26.04.2022 год. от вземането му в размер на 894.20 лева срещу длъжника Кметство – с.***, Община *** по изп.д. № 755 / 2020 год. по описа на ЧСИ Николета Кавакова.

Безспорно по делото е установено, че ищецът дължи на ответника сума в размер на 98.81 лева, представляваща такса за битови отпадъци, видно от приложената по делото справка от Община ***, Местни данъци и такси – обстоятелство, по отношение на което страните не спорят.

Безспорно е и това, че ищецът има вземане към Кметство село ***, Община *** в размер на 894.20 лева – деловодни разноски, за принудителното събиране на което е образувано изпълнително дело № 755 / 2020 год. по описа на ЧСИ Николета Кавакова – данна, която съдът възприема от приетото като писмено доказателство удостоверение за актуален дълг изх.№ 48392 от 01.09.2021 год.

Със заявление вх. рег.№ ФС – 16 – 263 #15 от 26.04.2022 год., подадено от ищеца до ответника – Община *** и до Кметство село *** е заявено искане за прихващане между вземането му за разноски, за принудителното събиране на които е образувано изпълнително дело № 755 / 2020 год. по описа на ЧСИ Николета Кавакова, с длъжник Кметство село *** и вземането на Община *** за такса битови отпадъци за 2022 год., в размер на 98.81 лева. Получаването на изпратеното от ищеца заявление за прихващане не се оспорва от ответника.

За да отхвърли иска, първоинстанционният съд е приел, че вземането на Общината за ТБО не може да бъде прихванато на основание чл.103 от ЗЗД, доколкото ТБО като публично вземане, се събирала по реда на ДОПК, а не по общия ред, предвиден в ЗЗД.

Действително, съгласно чл.162, ал.2, т.3 от ДОПК, държавните и общински такси, установени по основание със закон, са публични държавни вземания.

Обстоятелството, че ТБО по своя характер е публично вземане, не обосновава извод за недопустимост на прихващането му с вземане от частен характер, каквото е това за разноски, което ищецът има към ответника. В ДОПК липсва изрична разпоредба, която да изключва приложението на ЗЗД относно възможността за прихващане на публично с частно вземане. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че в ДОПК са уредени правилата за прихващане само на публични вземания, но не и такива за прихващане на публични с частни вземания – хипотеза, в която попада и разглеждания казус. В подкрепа на извода за допустимост на прихващането на публично с частно вземане е и нормата на чл.105 от ЗЗД, в която изчерпателно са изброени случаите, недопускащи прихващане без съгласието на кредитора, а именно – вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение, вземания, породени от умишлени непозволені деяния, и вземания за данъци, в които три хипотези, изключващи възможността за прихващане, настоящият казус не попада. В тази връзка съдът намира за

необосновани изложените от ответника доводи за това, че вземането за ТБО следвало да се приравни към вземането за данъци, доколкото и двете вземания представлявали публични държавни вземания, предвид недопустимостта на прилагането на разширително тълкуване на нормата на чл.105 от ЗЗД, в подкрепа на който извод са и изложените по-горе съображения. Необходимостта от разграничаването на двете вземания и съответно – недопустимостта на приравняването на вземането за ТБО и това за данъци, се обосновава и от различния им произход и ред, в който същите се ползват с право на предпочтително удовлетворение съгласно чл.136 от ЗЗД, като за вземанията за данъци е предвиден втори ред, а за тези за ТБО – шести ред.

Анализът на цитираните по-горе правни норми обуславя извода за допустимост на прихващането на публично държавно вземане за ТБО с частно вземане за разноси, поради което с получаване на изявлението, изпратено от ищеца до ответника, обективизирано в заявление вх. рег.№ ФС – 16 – 263#15 от 26.04.2022 год., са настъпили последиците от съдържащото се в заявлението изявление за прихващане, отправено от ищеца до ответника, а именно – погасяване на вземането на ответника за дължимите от ищеца ТБО – обстоятелство, обуславящо извода за тяхната недължимост и основание за уважаване на предявения отрицателен установителен иск.

Достигайки до изводи в противна насока, първоинстанционният съд е постановил неправилно решение, което по изложените по-горе съображения следва да бъде отменено и вместо него въззивният съд постанови друго, с което уважи иска.

С оглед изхода на спора в полза на въззивника следва да бъдат присъдени сторените от него разноси за двете инстанции в размер на 777.85 лева, включващ 51.55 лева – държавна такса /ДТ/ за образуване на делото пред първоинстанционния съд; 26.30 лева – ДТ за образуване на делото пред въззивния съд; 300 лева – адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство пред първоинстанционния съд, определено като част от заплатеното в брой възнаграждение от 600 лева и 400 лева – адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство пред въззивния съд, определено като част от заплатеното в брой възнаграждение от 600 лева. Размерът на адвокатските възнаграждения съдът определи на база предвидения в Наредба № 1 от 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минимум от 300 лева и съответно - 400 лева, съгласно чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата, в двете й редакции - към датата на сключване на договорите за правна защита и съдействие – 23.05.2022 год. и 29.12.2022 год., отчитайки като основателно направеното от ответника – въззиваем в настоящото производство, възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съгласно чл.78, ал.5 от ГПК.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 28 от 21.12.2022 год., постановено по гр.д. № 58 / 2022 год. по описа на Районен съд – Ивайловград, вместо което **ПОСТАНОВЯВА**:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ОБЩИНА***, ЕИК 000903533 – гр.***, че П. Т. З., ЕГН ***** от гр.***, с адрес за призоваване – гр.*** – адвокат Б. Г. Б., **не дължи** на Община *** сумата от 98.81 лева, представляваща такса за битови отпадъци за 2022 год., поради погасяването ѝ чрез прихващане, извършено със Заявление вх. рег.№ ФС – 16 – 263#15 от 26.04.2022 год., от вземането на П. Т. З. за разноси и такси срещу Кметство село ***, Община *** по изпълнително дело № 755 / 2020 год. по описа на ЧСИ Николета Кавакова, в общ размер на 936.20 лева, съгласно удостоверение за актуален размер на дълга с изх.№ 43846 от 03.08.2022 год., до размера на по-малкото от тях.

ОСЪЖДА ОБЩИНА***, ЕИК 000903533 – гр.*** да заплати на П. Т. З., ЕГН ***** от гр.***, с адрес за призоваване – гр.*** – адвокат Б. Г. Б., сумата в размер на 777.85 /седемстотин седемдесет и седем лева и осемдесет и пет стотинки/ лева – разноси по делото за двете инстанции.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____